

11. Növekedés Krisztusban

Jézus keresztalja által győzedelmeskedett a gonosz erői felett. Ő, aki földi szolgálata során legyőzte a démoni lelkek megtérte hatalmukat és biztossá tette végső megsemmisülését. Jézus győzelme nekünk is győzelmet ad a gonosz erők felett, amelyek máig most is arra törekcsenek, hogy irányítsanak minket, miközben Vele járunk békességben, szeretetben és szeretetnek bizonyosságban. Most már a Szentlélek lakozik bennünk és felhatalmaz minket. Jézus mint Megváltásunk és Urunk mellett szüntelen elképzelve, szabaddá tettünk mibeli tetteink terhétől. Többé nem a sátánok és démonok, hanem a gonosz erőtől, a tudatlanságtól és korábbi tettenélmentlen voltástól szabadságban, amit Jézusban nyertünk, arra hivatunk el, hogy növekedjünk az Ő jellemnek hasonlatosságban azáltal, hogy naponta ápoljuk a Vele való bensőséges kapcsolatunkat az imádság és az Ige tanulmányozása által, elmélkedve tanításai és az Ő gondviselése felett, valamint az Ő dicsőítő énekét, a kezes istentisztelet, és az missziójában való kéreműködésünk által. Miközben a kezes lelkek és a kezes szerető szolgálatára szenteljük magunkat, és bizonyosságot teszünk az Ő megváltási munkájára, Szentleke általi állandó jelenléttel minden percünket és minden feladatunkat lelki tapasztalattal alakítja. (Zsolt 1:1-2; 23:4; 77:12-13; Kol 1:13-14; 2:6, 14; 10:17-20; Ef 5:19-20; 6:12-18; 1Thessz 5:23; 2Pt 2:9; 3:18; 2Kor 3:17-18; Fil 3:7-14; 1Thessz 5:16-18; Mt 20:25-28; Gal 5:22-25; Róm 8:38-39; 1Jn 4:4; Zsid 10:25.)

A születés az érettség pillanata

Ha egy mag kicsérzik, az első kezes levél megjelenése boldoggá teszi a kertészt. Ha egy gyermek megszületik, az első rása kézi világgal, hogy Ő kezesllettel kell szimolni. Az anya elfelejti minden féjdalmát, és a család többi rása is ászszeforr az érettségben és a népnélben. Ha egy ország szabaddá válik, az egész nemzet az utcákra tud, és megtérlik a város tereit, és Ő érettségünk jelképeit lengetik. De kezeseljük el, mi van akkor, ha abból a kezes levélből lesz négy, csak megmarad, esetleg elpusztul a kettő is; vagy ha egy kezes kezesebb a kisbaba máig mindig nem mosolyog, vagy nem teszi meg az első lépést, hanem megmarad világrajvetelnek egyszerűségben; vagy ha az Őjónnan felszabadult nemzet hamarjában érettség ellen fordul, és a félelem, a né és rabság bértnévétől válik. A kertész az anya lelkesedése vagy a szabad jövő ágréte kiábrándultság, bérntáj és gyász; válik?

A növekedés - folyamatos, állandó, fejlődő és gyámálcstermő növekedés - alapvetően fontos az életben. Néki születésnek nincs értelme, cölja, rendeltése.

A növekedés elválaszthatatlan az élettől - mind fizikai, mind pedig lelki értelemben. A fizikai növekedés megfelelő táplálást, kezesnyezetet, gondozást, gyakorlást, nevelést, edzést és cöltudatos életet igényel. Az alábbiakban lelki növekedésről fogunk beszélni. Hogyan növekszenek és vájlunk érettes keresztények Krisztusban? Milyen események jelzik a lelki növekedést?

Az élet a halállal kezdődik. Talán a legalapvetőbb és egyedülálló elv a keresztény élettal kapcsolatban az, hogy a halállal kezdődik - valójában kezes halálessettel. Először, Krisztus halála a keresztén lehetvé teszi számunkra az Ő kezes amely szabad sáitán uralmától (Kol 1:13-14), a bün kárhoztatásától (Róm 8:1), illetve a haláltól, a bün zsoldjától (Róm 6:23). Ezen felül pedig megkölést eredményez Istennel és az emberekkel. Másodsor, az Ő halála le teszi számunkra, hogy elfogadjuk a Krisztus által felkántált életet. Ennek eredményeképpen Ő életben járunk.

Krisztus halála. A kereszt Isten megváltási tervének kezeszpontja. Enkiél az Atya nem győzte volna le sáitánt és démoni erőt, illetve a halált, és a bün problémája nem oldódott volna meg. Az apostol azt mondja nekünk: "Éz Jézus Krisztus az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bünötől" (1Jn 1:7). "Éz Mert Őgy szerette Isten a világot...", mondja a Biblia egyik legkedveltebb szövege. Isten szeretete által kigondolta és létrehozta a megváltási tervet, a terv megvalósítása ennel a szövegnek a második részében kap magyarizatot: "Éz...hogy az Ő egész lélettől Fiát adta." Isten ajándéknak

egyedülálló volt nem abban állt, hogy odaadta Fiát, hanem abban, hogy azért adta, hogy meghaljon a mi bűneinkért. A kereszt nélkül nem lehetne bűnbocsánat, Ártatlan Állás Sántán feletti győzelem.

Keresztalja által Krisztus győzött Sántán felett. A pusztában tartónt heves ká-sértéktől a gecsemínkertől a Sántán kegyetlenül támadta Isten Fiát, hogy meggyengítse akaratát, elbizonytalanítsa az Atjával szemben, és nyomást gyakorolt rá, hogy elárassa azt a tervét, amelyen ki kellett volna tennie az emberiség bűne miatt a keserű poharat, amely a tulajdonképpeni helyettesítő szolgálata volt. A kereszt volt a végleges támadás helye. Ott "Ézsaiás az ő angyalai emberi formában jelen voltak", [1] hogy végigvigyék a nagy háborút Isten ellen, remélve, hogy Krisztus végül lejár a keresztről, és nem sikerül beteljesíteni Isten megváltási tervét, amely felajánlotta Fiát bűnért való áldozatul (Jn 3:16). De Krisztus azáltal, hogy Állást adta a kereszten, legyőzte Sántán hatalmát, "Ézsefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, és őket bántan mutogatta, diadalmat vívott abban" (Kol 2:15). A kereszten "Éza csatát megnyerte. Krisztus jobbra és az Ő szent serege győzött. Győztesként kitűzte zászlaját az Ártatlanok magasságokban... Az egész menny diadalmaskodott a Megváltás győzelmében. Sántán legyőzött, és tudta, hogy országga elveszett." [2]

Az apostol leírása a Kolosszabeliekhez "rottnak" a levélben figyelemre méltó. Először, Krisztus lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat. A lefegyverezésre utalás gárda szava jelentése: levetkőztet. A kereszt miatt Sántán dőmonni erejétől megfosztva áll Isten néppel szemben, egészen addig, amíg ők bizalmukat abba vetik, aki a kereszten. Másodsor, a kereszt Sántánt és az ő sereget az egész világegyetem látványosságává tette. Az, aki ezzel büszkedett, hogy majd "Ézolyan lesz, mint a magasságos" (Ésa 14:14), most a szövegben és a vereség látványosságává vált. A gonosznak tárttá mán nincs hatalma a hávökön, akik a sátántól a világgossággá (Kol 1:13). Harmadsor, a kereszt biztosítja a végleges győzelmet Sántán, a bűn és a halál felett.

Ezért Krisztus keresztje Isten eszköze volt a gonosz feletti győzelemben:

- olyan eszköz, amely által a bűnbocsánat lehetséges (Kol 2:13);
- bizonyíték az egész világegyetem megkötésére (2Kor 5:19);
- biztosíték, hogy a jelenben lehet győztesként állni, és névelkedni Krisztusban, s általa a bűn nem uralkodik elmondásunkban (Róm 6:12) - Ágy Isten gyermekei lehetünk man most (Róm 8:14);
- bizonyosság, hogy ez a gonosz világ, amelyet valamikor Sántán uralt, megtisztít a bűn jelenétől és hatalmától (Jel 21:1).

A megváltás és győzelem ártánjának minden fokán láthatjuk Krisztus saját praxióciájának beteljesedését: "Éz mint a villámot lehullani az égből" (Lk 10:18).

Krisztus keresztjével Isten helyreállította a bűn problémáját. Azért hogy ne felejtse el ezt a ténnyet, Jézus kijelentette, hogy az Ő vére "Ézsokaként kiontatik bűnnek bocsánatára" (Mt 26:28). Ez a vérontás döntő fontosságú az áldozat megtapasztalásában és megbecsülésében. Egyfelől a bűnről tanít. A bűn valóságos. A bűn sokba került Istennek. A bűn olyan mérhetetlen és halálos, hogy a bűnbocsánat és a bűn hatalmától, a bűntudattól való szabadulás lehetetlen "ÉzKrisztus drága vére" nélkül (1Pt 1:19). Ezt az igazságot a bűnnel kapcsolatban újra és újra kell mondani, mert olyan világban élünk, amely tagadja a bűn valóságát, vagy egyszerűen kizárja azzal szemben. De a keresztnél szembesülünk a bűn ártatlan termézetével, amelyet csak az a tör tisztáthat meg, amely "Ézkiontatott sokaként bűnnek bocsánatára" (Mt 26:28).

Soha ne felejtse el, Ács ne legyenünk kárhozottak a társaságunkkal kapcsolatban, hogy Jézus meghalt bűneinkért, Ács nem lehetne bűnbocsánat. A mi bűneink vonták Jézust a keresztre. Ahogy Péter mondja: "Mert Krisztus, mikor még erőteljes voltam, a maga idejében meghalt a gonoszokért... mikor még bűnösök voltunk, Krisztus értünk meghalt" (Róm 5:6, 8). Vagy ahogy Ellen G. White írja: "A bűn súlyosan nehezített Krisztusra, Ács Isten haragja a bűnnel szemben kioltotta Ács lelét" [3] Meg kell erősíteni Ács hirdetni kell Jézus halálát, amely "egyszer, s mindenkorra helyettesítő áldozat" (I. Róm 6:10; Zsid 7:27; 10:10).

Bennünket nem az a Krisztus váltott meg, aki csak jász ember vagy Isten embere, esetleg nagy tanár, nemi feddhetetlen páter. Minket az a Krisztus mentett meg, aki meghalt a kereszten: "Krisztussal együtt bántak, ahogy mi ártunk, azért hogy bűnösök legyünk, ahogy Ő ártunk. Elárthatók bűneinkért, amelyben semmi sem volt, hogy megigazulhassunk az Ő igazságossága által, amelyben semmi rosszunk sincs. Azt a halált szenvedte el, amely a miénk lenne, hogy mi azt az áldozatot kaphassuk, amely az én-é. "Ezsebeivel gyűgyulánk meg." [4]

Ezért Jézus valóban biztosítja a bűnbocsánatot, Ács elveti az ő áldozatban valóban névelkedés magját. A keresztny Ács áldozatának Ács az abban valóban névelkedésnek az egyik elsődleges szempontja a megbákosítás. A keresztny eszköze az emberrel való megbákosításban. "Az Isten volt az, aki Krisztusban - mondja Péter apostol - megbákosított magával a világot" (2Kor 5:19). "Még állhatunk Isten előtt bűnös főlelem nélkül az áldozatot, amit Ő tett a kereszten. Ács elidegenített bennünket Istentől, az megoldódott. "Amilyen távol van a napkelet a napnyugtától, olyan messze veti el tőlünk a mi vétkeinket" (Zsolt 103:12). A keresztny Fő utat nyitott Isten igazi jelenlétehez. "Elvezetett" - jelen a kereszten, majd arra bántotta kárhozottait, hogy olyan kárhozottak legyenek Istennel, amely ártókat tart.

Az Istennel való megbákosítás azonnal megnyitja a névelkedési folyamat második szakaszát: megbákosítást embertársainkkal. A keresztny áldozatát szőp kárhozott egyike, amikor a kárhozott emberek ártószeregettek kárhozottak. Nem mindegyik csodálta Jézust. Nem mindegyik volt szent. De nézd meg az embereket! Voltak ott egyiptomiak, akik bűnszokásokkal áldoztak; voltak ott rómaiak, akik a civilizációjukban, illetve kultúrájukban jeleskedtek; voltak ott görögök is, akik tudással emelkedtek ki; zsidók, akik Isten válsztott népének tekintették magukat; Ács farizeusok, akik azt gondolták, hogy ők a válsztottak válsztottai; no meg sadduceusok, akik azt gondolták, hogy vallásilag tiszták; voltak ott rabszolgák, akik szabadságot kerestek; de szabadok is, akik megengedhették maguknak a tártlenség; Ács főrfiak, nők Ács gyerekek is.

Azonban a keresztny nem tett kárhozottakat. Mindannyiukat bűnszokásaitól tártta meg. Mindannyiuknak felajánlta a megbákosítás isteni áldozatát. A keresztny áldozatát mindenki azonos szinten van. Mindenkit ártóhoz - Ács tártta meg a mi ártókat sem oszthatja meg az emberiséget. Ács testvériség, Ács kárhozottak kezdődik. Kelet beleolvad nyugatba, Ácszak lejárni fehéret kezét fog feketével, a gazdag ártókat tesz a szegény felé, hogy megszorítsa a kezét. A keresztny mindenkit meghá-v a várt forrásához, hogy megáldozza az áldozat ártókat, megossza mártókkal a kegyelem ártókat, Ács hirdesse a világnak az ő áldozat Ács egy ártó család ártókat (Ef 2:14-16). "Még a keresztny elindította a győzelmet Ács bűn felett, kárhozottak között Ács áldozatot adott Krisztusban.

Meghalni az Ácsnak. A második fontos szempont a keresztny névelkedésben az Ács halála. Nem lehet elolvasni az Ács ártókat, hogy megártunk ezt az alapvető szempontot a keresztny áldozatban. Olvasd el a Galáciabeliekhez Árt levél 2:20-21 verseit! "Krisztussal együtt megfeszítettem, Ács pedig tártta meg a mi ártókat, bennem a Krisztus; amely áldozatot pedig most testben Ács, az Isten Fiában valóban hitben Ács, aki szeretett engem, Ács Árt magát adta Ács." Vagy olvasd el Róm 6:6-11-et! "É...a mi Ács emberünk Ő vele megfeszítetett, hogy megerőtlenít a bűnnek teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek... Ezenkört gondoltok ti is, hogy meghaltatok a bűnnek, de Ács az Istennek a mi Urunk Jézus Krisztusban." Vagy olvasd el Jézus kijelentését az Ács ártókat! "ÉHa a földbe esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad, ha pedig elhal, sok gyámtart terem" (Jn 12:24).

Á•gy tehát a keresztyény Á•let nem szá•letÁ•ssel kezdődik, hanem halÁ•lall. AmÁ•g az Á•n meg nem hal, amÁ•g az Á•nt meg nem feszítjÁ•k keresztre, egyÁ•ltalÁ•n nincs kezdet. RadikÁ•lis, szá•ndÁ•kos Á•s teljes vÁ•ltozÁ•sra van szá•ksÁ•g az Á•nben, ha valaki Krisztusban van, Á•j teremtÁ•s az, a rÁ•giek elmÁ•ltak, Á•mÁ•, Á•jÁ• lett minden (2Kor 5:17). â€žA keresztyény Á• rÁ•gi má•dosÁ•tÁ•sa vagy tovÁ•bbfejlesztÁ•se, hanem a termÁ•szet Á•talakulÁ•sa. Az Á•n Á•s a bűn meghal, Á•s teljesen Á•jÁ•n lÁ•tre. Ezt a vÁ•ltozÁ•st csak a SzentlÁ•lek hatÁ•kony munkÁ•ja tudja vÁ•ghezvinni."[5] Az apostol alÁ•hÁ•zza mind a bűnnek valÁ• meghalÁ•st, mind pedig az Á•j Á•letre valÁ• feltÁ•madÁ•st a keresztsÁ•g tapasztalata Á•lta: â€žAvagy nem tudjÁ• Á•, hogy akik megkeresztelkedtÁ•nk Krisztus JÁ•zusba, az ő halÁ•lÁ•ba keresztelkedtÁ•nk meg? EltemetettÁ•nk azÁ•rt ő vele egyÁ•tt a keresztsÁ•g Á•lta a halÁ•lba: hogy mikÁ•pen feltÁ•masztatott Krisztus a halÁ•lba? az AtyÁ•nak dicsősÁ•ge Á• azonÁ•pen mi is Á•j Á•letben jÁ•rjunk" (RÁ•m 6:3-4). Á•gy a keresztsÁ•g jelkÁ•pesen megnyitja az ajtÁ•t az Á•j Á•let felÁ•, felkÁ•nÁ•lja a lehetősÁ•get, hogy nÁ•vekedjÁ•nk Krisztusban.

Valami tÁ•rtÁ•nik azzal az emberrel, aki elfogadja JÁ•zust mint MegvÁ•ltÁ•jt Á•s MesterÁ•t. A habozÁ• Simon bÁ•tor PÁ•t vÁ•lik. Az Á•ldÁ•zó Saul, igehirdetvÁ•, PÁ•llÁ• vÁ•lik. A hitetlen TamÁ•s Á•ttÁ•ró misszionÁ•riussÁ•. A gyÁ•vasÁ•ig helyet ad a bÁ•torsÁ•gnak. A hitelensÁ•g utat ad a hit lÁ•ngolÁ•sÁ•nak. Az irigysÁ•get elnyeli a szeretet. Az Á•nÁ•s Á•rdek eltűnik a testvÁ•risÁ•gben. A bűnnek nincs helye a szá•vben. Az Á•n megfeszítetik. EzÁ•rt PÁ•l ezt Á•rja: â€žLevetkeztÁ•tek amaz embert, az ő cselekedeteivel egyÁ•tt... Á•s felÁ•ltÁ•tek amaz Á•j embert, melynek Á•julÁ•sa van Annak Á•brÁ•zatja szerin valÁ• ismeretre, aki teremtette azt (Kol 3:9â€"10).

JÁ•zus hangsÁ•lyozta: â€žHa valaki jöni akar Á•n utÁ•nam, tagadja meg magát Á•s vegye fel az ő keresztyÁ•t, Á•s kÁ•vess engem" (Mt 16:24; v. Á•. Lk 9:23). A keresztyény Á•letben, az Á•n halÁ•la nem esetleges, hanem szá•ksÁ•gszerű. A keresz Á•s kÁ•vetelÁ•sei - mind az azonnali, mind pedig a vÁ•gső - kell, hogy szembesÁ•ljenek a keresztyény tanÁ•tvÁ•nysÁ•ggal, feltÁ•tlen vÁ•laszt kell, hogy kapjanak. Dietrich Bonhoeffer megjegyzi Á•re Á•rdemes odafigyelni: â€žHa keresztyénysÁ•g má•r nem komoly tanÁ•tvÁ•nysÁ•g, ha az evangÁ•liumot Á•rzelmi fellÁ•ngolÁ•ssÁ• hÁ•gÁ•tottuk, ami nem tÁ•maszt drÁ•ga igÁ•nyeket, Á•s ami nem tesz kÁ•lÁ•nbsÁ•got a termÁ•szetes Á•s a keresztyény lÁ•t kÁ•zÁ•tt, akkor rÁ•lÁ•ptÁ•nk az Á• keresztyénysÁ•g, mindennapi balsorsnak tekintsÁ•k, amely az Á•let egyik megprÁ•bÁ•ltatÁ•sa, csapÁ•sa... Amikor Krisztus hÁ•v egy embert, arra hÁ•vja, hogy haljon meg... Ez minden alkalommal ugyanaz a halÁ•l - halÁ•l JÁ•zus Krisztusban, az Á• embernek a halÁ•la JÁ•zus hÁ•vÁ•sÁ•ra."[6]

Á•gy tehát a keresztyény Á•letre valÁ• hÁ•vÁ•s a kereszthez valÁ• hÁ•vÁ•s, hogy folyamatosan megtagadjuk az Á•nnek azt a Á•llandÁ•s vÁ•gyÁ•t, hogy a saját megvÁ•ltÁ•ja legyen, Á•s hogy teljes má•rtÁ•kben ragaszkodjon a keresztyénysÁ•ghoz, az Á• hogy a mi â€žhitÁ•nk nem emberek bÁ•lcsessÁ•gÁ•n, hanem Istenek erejÁ•n nyugodjon" (1Kor 2:5).

Á•j Á•letet Á•lni. A Krisztusban valÁ• nÁ•vekedÁ•s harmadik szempontja az Á•j Á•let. A keresztyény Á•let egyik nagy fÁ•lre hogy az Á•dvÁ•ssÁ•g Isten kegyelmÁ•nek ingyen ajÁ•ndÁ•ka, Á•s ezzel a tÁ•rtÁ•net be is fejezödÁ•tt. De ez nem Á•gy van az igaz, hogy Krisztusban â€žvan a mi vÁ•ltsÁ•gunk az ő vÁ•re Á•lta, a bűnÁ•knek bocsÁ•nata, az Ő kegyelmÁ•nek gazdagsÁ• szerint" (Ef 1:7). Az is igaz, hogy â€žkegyelemből tartattatok meg, hit Á•lta; Á•s ez nem töletek van: Isten ajÁ•ndÁ•ka ez; nem cselekedetekből, hogy senki ne kÁ•rkedjÁ•k (Ef 2:8â€"9).

Igen, a kegyelem ingyen van. Azonban ez a kegyelem Isten fiÁ•nak Á•letÁ•be kerÁ•lt. Az ingyen kegyelem nem egyenlő az Á•n. olcsÁ• kegyelemmel. IdÁ•zzÁ•k Á•ra Bonhoeffert: â€žAz olcsÁ• kegyelem azt jelenti, hogy a megbocsÁ•tÁ•srÁ•l beszÁ•l anÁ•lkÁ•l, hogy szá•ksÁ•g lenne a megtÁ•rÁ•sre; prÁ•dikÁ•lunk keresztsÁ•gról egyhá•zi fegyelem nÁ•lkÁ•l; prÁ•dikÁ•l Á•rvacsorÁ•rÁ•l bűnvallomÁ•s nÁ•lkÁ•l, vagy bűnbocsÁ•natrÁ•l szemÁ•lyes bűn-vallÁ•s nÁ•lkÁ•l. Az olcsÁ• kegyelem

tulajdonképpen kegyelem tanítványai; így nékel, kegyelem a kereszt nékel, kegyelem Jézus Krisztus nékel, a testet átvett az A. "[7]

Az én. olcsó kegyelemnek semmi kárja Jézus hávájához. Amikor Jézus elhív egy személyt, felkéri a keresztet, amelyet hordozni kell. Ahhoz, hogy tanítványi legyen, kárja kell Jézust, az Jézus kárja se nem ázólcsó mulatság". A korinthusbelieknek Pál kiemelten hangsúlyozza a kegyelem kárja telettségét. Először beszélt a saját tapasztalatáról: "Éljen kegyelme által vagyok, aki vagyok; az az ő hozzáim való kegyelme nem lön hibával; sőt tál munkálkodtam, mint azok mindnyájan (az apostolok), de nem én, hanem az Istennek velem való kegyelme" (1Kor 15:10). Ezzel Pál elismeri Isten kegyelmének elsőbbségét saját áletében. Ás azonnal hozzáteszi, hogy a kegyelm hibába kapta. A gárja eis kenon kifejezést szás szerint ádválsságnek fordítják. Azaz Pál nem az árt kapta a kegyelmet, hogy hibával, áres áletet áljen - sokkal inkább az árt, hogy olyan áletet áljen, amely tele van a léle gyámálcsaival, nem a saját erejéből, hanem a benne lakó kegyelem erejéből. Hasonlóan kári a hávóket, hogy ázt ne vették ágyen az Isten kegyelmét" (2Kor 6:1).

Az Isten kegyelme nem az árt áradt ki, hogy egyik hibával sájbá a másikba taszón bennáinket. Isten kegyelme által megkált bennáinket magával, hogy Isten családjának tagjai legyenek. Ha Isten családjához csatlakozunk, benne áláink majd, az Isten szeretetének gyámálcsát teremjük az ő csodálatos kegyelmének ereje által.

Ez árt a Krisztusban való névedés valájában a lelki árettségben való névedés, ágy, hogy napról napra visszatérőzzük Krisztus akaratát, az az ő ájain járunk. Ágy a kárdás az, milyen tulajdonságok az álet fordulólte az állandó névedésnek a jelei? Anékel hogy kimerítünk a listát, házt ilyen jelet mutatunk be.

Á

A Krisztusban való névedés jelei

1. Lelki álet

Jézus elmondta Nikodémusnak: "ÉzHa valaki nem száletik váztól és lélektől, nem mehet be az Isten országába" (Jn 3:3). A Szentlélek megájtás ereje nékel a keresztány álet el sem kezdődhet. Ő az Igazság Lelke (Jn 14:17). Ő vezáre bennáinket minden igazságra (Jn 16:13), az megárteti velánk Isten akaratát, ahogy a Szentársban ki lett nyilatkoztatva. Meggyőz a bünről, igazságrá és átletről (Jn 16:6-7), ami nékel nem tudjuk megárteni áletünk á cselekedeteink jelenlegi és az árákkávaláságra is kiható kárja kezmetéit. A lélek jelenléte és ájformálás e bennáinket Isten fiaivá és leányivá (Rám 8:14). A lélek által Krisztus bennánk marad (1Jn 3:24). Azáltal, hogy a lélek bennánk marad, áj álet ján átre - áj abban az árelemben, hogy elutasítja a rági gondolatokat, cselekedet és kapcsolatokat, amelyek Isten akaratát ellen valók voltak; szabadáj vájlunk a bünről, hogy névedjük az igazságban (Rám 8:14-16); az visszatérőzzük Jézus kápot ázédicsőságról dicsőságre" (2Kor 3:17-18).

ÉzAmikor Isten Lelke uralja a szávet, ájformálja az áletet. A bünés gondolatok eltűnnek, a gonosz cselekedetéről lemond az ember; szeretet, alázat és békesség veszi át a harag, irigység és viszály helyét. Szomoróságy helyett árárm száven, az arc visszatérőzi a menny fányát. Senki sem lájta azt a kezét, amely felemeli a terhet, vagy a fányt, mely fentről száll alá. Az áldás akkor ján, amikor a lélek hit által ájtadja magát Istennek. Majd ez az erő, amelyet ember szem nem lájthat, áj ányt teremt Isten kápmásáira." [8]

A Lázok tesz bennünket Istennek Ártókká, Krisztusnak pedig Ártókká, és ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg" (Róm 8:17). A lelki Ártó gy tulajdonképpen felháts lelki tettekre: el kell utasítani a bűnös rendet, és Krisztus szenvedéseinek részesedni kell lenni a jelenlegi Ártóban, osztozhatunk vele az eljövendő dicsőségben. A keresztny lelkis Ártó gy nem a fantázia világába vagy misztikába való belemerés. Hanem felháts a szenvedésre, osztozásra, bizonyoságtévre, istentiszteletra és a krisztusi Ártólethe ebben a világban, kázzásunkban és otthonainkban. Mindez csak a bennünk lakozó Lázok Ártó lehetséges. Jímija az, hogy annak ellenére, hogy a világban vagyunk, ne a világban való legyünk (Jn 17:15). A világban kell Ártónk - ez a lakóhelyünk és ez missziánk köztere is. De nem a világhoz tartozunk, mert Ártó világunk reményünk az eljövendő világban van (Fil 3:20).

Pál Ártó le a Lázokkal felhatalmazott Ártólethe, mint ami lelkileg névekszik és Ártó. Ez az Ártó visszautasítja cselekedeteit: és házasságtól, paráznaságtól, tisztálanságtól, bujálkodástól, bálványimádástól, varázslástól, ellenségeskedésektől, versengésektől, gyűlölködésektől, haragtól, patvarkodásoktól, visszavonásoktól, pártatlanságtól, irigységtől, gyilkosságoktól, részesektől, dobzásoktól és ezekhez hasonlóktól" (Gal 5:19-21). Ellenben az Ártó megtermi a legyámoltseit: és szeretetet, Ártó, bálkesség, bálketű, szálvesség, járság, húság, szál-dság, mártókl 5:22-23).

Á

2. Ártó szeretetben és egységben

A keresztny Ártólethe egységes Ártólethe, olyan Ártólethe, amely megbálkál egyrészt Istennel, másrészt pedig az embertárs megbálkál és a megromlott kapcsolatok gyógytása. Ezen kapcsolat megszakításának elsődleges oka a bűn. A bűn elválaszt bennünket Istentől (Ártósa 59:2), és az emberiséget darabokra tálte - faji, etnikai, nemi, nemzetiségi, szál szerinti, kaszt jellegű stb. eltálse szerint. Jártó evangálóiuma a bűn problémájával foglalkozik, illetve az Ártósses tányezővel, amelyek ehhez kapcsolódnak, és Ártó rendet teremt egységben és megbálkálásban. Ez Ártó mondhatja és megbálkálott magával a Jártó Krisztus Ártó" (2Kor 5:18). Ebből a megbálkálból szálletik az Ártó kázzás megváltott kázzás, amelyet vertikális egység jellemez Istennel és horizontális egység az embertársakkal. Ez a szereteten és egységben alapuló Ártólethe az evangálóium Ártónyege. Nem azt mondta Jártó az Ő főpapi imájában, hogy és mindnyájjan egyek legyünk; amint Ártó te benned, hogy elhiggye a világ, hogy te kázzál engem" (Jn 17:20-21)? Jártó egység megváltó kázzál és az Ő evangálóiumának ereje viszonzásul szeretetet és egységet vál el, amely Ártó hogy kázzás megváltottakat. Nincs keresztny névekedés ilyen szeretet és egység nélkül. Ártó ahol ez az egység szeretet uralkodik, minden fal, amely megosztja az embereket le fog omlani. A faji, nemzeti, nemi, kaszt jellegű, borszal alapján emelkedő falak vagy más megosztó tányezők eltálte annak az embernek az Ártóből, aki megtapasztal az Ártó teremtést, az Ártó embert (Ef 2:11-16). Ahogy az ember névekszik és Lázokban fejlődik, a megbálkál, szer egység dicsőséges igazsága egyre fányesebben ragyog mind az egyéni, mind pedig a kázzás Ártó keresztny Ártó

A keresztny névekedésben a szeretet egyedülálló az evangálóium szerint. Jártó Ártó parancsolatnak nevezte (Jn 13:34), azonban az Ártó jelleg nem a szeretetre utal, hanem a szeretet tálgyára. Az emberek szeretnek, de azt szeretik, aki szeretetre mártál - a sajátjukat szeretik. Jártó Ártó megkál-tálst mutatott: és Ahogy Ártó szerettek titeket, ti is szeressétek egymást." Azaz ugyanolyan egyetemes, Ártóteljes Ártóteljes kell, hogy legyen a mi szeretetünk, mint amilyen Jártó szeretete. Az Ártó szeretet nem emel korlátokat, befogad, sőt még az ellenségeit is szereti. E kál szeretett-pustál és fál a tálrvány és a prál-tálk" (Mt 22:37-40).

A parancsolat, hogy szeressék felebarátunkat, nem hagy kibálvt. Nem választjuk meg, hogy kit szeretünk. Arra

hivattunk el, hogy mindenkit szeressék. Mint egy Atya gyermekei, elvárhatjuk, hogy szeressék egymást. Az irgalmas szamaritánus példázatában Krisztus bemutatta, hogy az igaz felebarátod nem csupán az azonos egyházból vagy hitből van. Nincs utalás fajra, színrre vagy osztálybeli különbségre. Felebarátunk minden ember, akinek szükség van segítségünkre. Felebarátunk minden lélek, akit az ellenség megsebesített. Felebarátunk mindenki, aki Isten tulajdona." [9]

Az igazi felebaráti szeretet tanítja a bőrszínen, hogy magát az embert lássa; nem bójik semmilyen csoportosulás járca mögött, inkább gazdagítja a lelket; megmenti az embert a múlt sárgától; felszabadítja az anyagi világtól hamis filozófiáinak nyomása alól. Valójában az igazi szeretet minden arcban Isten képét látja - potenciálisan vagy ténylegesen. A névelő, a keresztény rendelkezik ezzel a szeretettel, amely tulajdonképpen az egész keresztény egység alapja.

Á

3. Tanulmányozás

Az a legfontosabb alapvetően fontos a névelőnél. Bár mely szervezet működéséhez szükség van a megfelelő folyamatos táplálásra. Ágy van ez a lelki névelővel is. De hol találjuk a lelki táplálékunkat? Első-sorban a forrásban: a kapcsolat Istennel igazán tanulmányozása által az ima gyakorlati gyakorlása. Isten igazán fontoságát a lelki életre vonatkozóan sehol sem találjuk olyan tisztán, mint Jézus szavaiban: "Nemcsak kenyérrel ember, hanem minden igével, amely az Istennek szíjjaiban szíjmaszik" (Mt 4:4). Jézus tanítóként példát mutat, ahogy használta az igét sajátjával szemben. "Jézus a Szent-írás szavaival szembesítette sajátját: "Meg van írva" - Minden kátszóban Isten szava volt a fegyvere. Sőt, csodát keltett Krisztus istenségének jeleként. De a nagyobb volt minden csodájánál, az a szilárd bizalom az "Ágy" az "Ár" -ban, amely olyan jel volt, amit nem lehetett vitatni. Amíg Krisztus kitartott ezen álláspont mellett, a kátszó nem tudott előnyt szerezni vele szemben." [10]

Ágy van ez velünk is. A zoltáros Ágy mondja: "Szívembe rejtettem a te beszédet, hogy ne vétkezem ellened" (Zsid 119:11). Ehhez add hozzá az Ágy-életet, amelyet az apostol Árt le: "Mert az Istennek beszéde a legelső és határozott minden kátszóú fegyvernél, és elhat a szívek és léleknek, az Ázeknek és a velőknek megosztásáig, és megá gondolatokat és a szívek indulatait" (Zsid 4:12). Amikor a keresztény használja ezt az Áles, kátszóú lelki kardot, hogy elhárítsa a sajátjait, a harc nyertes oldalán áll. A hűvő erő kap, hogy Áttérjen minden akadályt, amely a lelki névelőnél Ágyban áll, hogy megkísérelje zsebbe a helyest a helytelentől, hogy folyamatosan a jót vilássa, hogy kátszóget tegyen Isten hangja és a gonosz suttogása kátszótt. Ez teszi az Ágyt a lelki névelőnél példátlan eszközzé.

Áz a teljes Árás - Árja Pál - Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a fedésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tanítóként legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészült" (2Tim 3:16-17). Akarsz névelődni az igazság megértésében? Akarod tudni, hogyan tartsd szem előtt Istent? Akarod tudni, mit tartogat Isten számodra ma, holnap és azután? Fogd a Bibliát! Tanulmányozd naponta! Imáiban kátszódj Atyáddhoz! Nincs jobb mód Isten akaratának megismerésére és Ágyának keresésére.

Á

4. Imaélelet

Isten Igéje által szől hozzánk. Isten ismerete a névekedés révén válik - a vele való kommunikáció révén. Istennek való közlése a benne való névekedés másik szempontja az ima. Ha Isten Igéje a kenyér, amely táplál minket, az ima a levegő, amely lelkünket életben tartja. Az ima beszélgetés Istennel, figyeljük hangját, letérít minket, átadva magunkat, és felállunk Isten erejével felültevezve. Mindez nem kíván semmit tőlünk - kívánunk megtagadjuk önmagunkat, az erejére bízunk magunkat, és várjuk rá. Ebből a várakozásból ered az erő, amely várjuk keresztény utunkat és közlünk a lelki harcban. A gecseményi kertbeni ima biztosította a kereszt győzelmét.

Például olyan fontosnak tartotta meg az imát a keresztény életben és névekedésben, hogy hat alapvetően fontos elvet emelt meg: "Mindenkor imádkozzatok", "Lélekben imádkozzatok", "Állhatatosan imádkozzatok", "Imádkozzatok... minden szentekért" (6:18). A farizeushoz (Lk 18:11) hasonlóan, mi is gyakran megkérdeztük, hogy a látványról, magunkról vagy egyszerűen megszokásból imádkozunk. De a hatékony ima nem megtagadás, lélekkel teli, közbenjárás, mások szíveskedésére kényeskedés. Sőt, ha Isten akaratának teljesedésért imádkozunk, legyünk hűség bizonyosítói. Az ima állandó közlése Istennel; oxigén a léleknek, amely nélkül a lélek elgyengül és meghal.

"Az ima - mondja E. G. White - az egyik legfontosabb feladat. Ennek nélkül nem maradhatunk keresztények. Ez felemel, megerősít és nemesít, ez a lélek beszélgetése Istennel.[11]

5. Gyermektermő élet

"Gyermektermő életéről ismeritek meg őket" - mondja Jézus (Mt 7:20). A gyermektermő élet a lelki névekedés fontos szempontja. A kegyelem általi áldásért gyakran félreértik, tagadva az engedelmességet és a gyermektermő életet. Semmi sem állhat távolabb a bibliai igazságtól. Igen, ingyen, hit által, Isten kegyelméből ment meg Krisztus, és önmagunkban nem dicsekedhetünk (Ef 2:7-8; Jn 3:16). De nem azért váltatunk meg, hogy azt tegyük, amit szeretnénk: azért mentett minket meg, hogy Isten akaratával álljunk szíveskedésben. Nem tárt nyereskedhetünk, ahogy azt sem mondhatjuk megteremtésünk utján, hogy nem kell engedelmességnünk; mert az engedelmesség természetesen közvetkezése Isten büntől való szabadulásnak. Ezért a hit, ha cselekedetei nincsenek, megholt önmagunkban" (2:17).

Gondold át Jézus felváltásait és reményét János 14. és 15. fejezetében! Felváltásait az Atyával való kapcsolatunk reményét a tanítványainkkal való kapcsolatra. Először, Jézus kijelenti, hogy "megmaradtok az én szeretetemben; amikor éppen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetemben" (Jn 15:10). Jézus iránti engedelmességem nem egyszerű tárt nyereskedés volt, hanem Atyja iránti maradandó szeretetnek közvetkezése. Az Atya és Fia közötti bensőszerű kapcsolat szereteten és csak a szereteten alapszik, és ez a szeretet ahhoz vezetett, hogy a Fia elfogadja Atyja akaratát és megáldja a gecseményi kertbeni és a Kálvária keserűségét.

Jézus az atya Ős fiá szerettkapcsolatot használja a tan-tvÁnyai Ős kÁzta kialakulÁ kapcsolat szemlÁltetÁsekÁ. Jézus AtyjÁval valÁ kapcsolatata megelőzte Atyja irÁnti engedelmessÁgÁt, ugyanÁgy tan-tvÁnyai valÁ kapcsolatata kell, hogy előzze irÁnta valÁ engedelmessÁgÁnk. â€žHa engem szerettek, az Őn parancsolataimat megtartÁtok" (Jn 14:15).

â€žÁsgy cselekszem, amint az Őn AtyjÁm parancsolja, hogy megtudja a vilÁg, hogy szeretem az AtyjÁt" (31. vers).

Figyeld meg Jézus remÁnyÁt tan-tvÁnyai kapcsolatban. Ásgy cselekszik, ahogy az Atya parancsolta, hogy a vilÁg megismerje szerettkapcsolatÁt az AtyjÁval. A szerettkapcsolat megelőzi az Atya akaratÁnak teljesÁ-tÁsÁt. Szereti az AtyjÁt, ezÁrt szÁvesen Ős ÁnkÁnt teljesÁ-ti akaratÁt. UgyanÁgy Jézus előre lÁtta a szereteten alapulÁ kapcsolat tan-tvÁnyai is.

â€žMaradjatok Őnbennem - mondja Jézus - Ős Őn is ti bennetek. MikÁppen a szőlő-vessző nem teremhet gyÁmÁlcstermÁgÁt, hanemha a szőlőtőkÁn marad; akkÁppen ti sem, hanemha Őn bennem maradtok" (Jn 15:4). A gyÁmÁlcstermÁs, az engedelmessÁg Ős az Isten akarat szerinti Álet a lelki nÁvekedÁs alapvetően fontos jelei. A gyÁmÁlc hiÁnya jelzi a Krisztusban maradÁs hiÁnyÁt.

Á

6. Lelki harc

A keresztÁny tan-tvÁnyÁig nem kÁnnyú utazÁs. Egy hÁborÁ rÁszesei vagyunk, amely valÁsÁg Ős veszÁlyes. PÁl mondja: â€žMert nem test Ős vÁr ellen van nÁkÁnk tusakodÁsunk, hanem a fejedelemsÁgek ellen, a hatalmassÁg ellen, az Álet sÁtÁgÁnek vilÁgbÁ-rÁ ellen, a gonoszÁg lelkei ellen, melyek a magassÁgban vannak. Annak okÁ, vegyÁtek fÁll az Istennek minden fegyverÁt, hogy ellenÁllhassatok ama gonosz napon, Ős mindeneket elvÁgezvÁn megÁllhassatok" (Ef 6:12â€"13).

A harcban termÁszetfeletti erők emeltek vÁdat ellenÁnk. Ahogy az Ásr angyalai rÁszt vesznek kÁvetői szolgÁlatÁban, megszabadÁ-tva őket a gonosztÁ, vezetve őket a lelki nÁvekedÁsben (Zsolt 34:7; 91:11â€"12; ApCsel 5:19â€"20; Zsid 1:14-12:22), Ágy a mÁsik oldalon a bukott angyalok ÁsszeeskÁvÁst forralnak, hogy elfordÁtsanak bennÁnk a tan-tvÁnyÁig kÁvetelmÁnyaitól. A Biblia kijelenti, hogy SÁjtÁn Ős angyalai felkelnek Jézus kÁvetői ellen (Jel 12:17), maga a gonosz pedig â€žordÁ-tÁ oroszlÁnkÁnt jár, keresve, kit nyeljen el" (1Pt 5:8â€"9). A lelki nÁvekedÁshez vezető Á van az ÁrdÁg csapdÁival, ettől nehÁz a lelki harcunk. EzÁrt PÁl nÁhÁny kemÁny szÁt is használ a cselekvÁsre v felszÁtÁ-tÁjkor: â€žÁllj!... Vedd fel!... LÁgy erős..." (Ef 6:12â€"13). â€žA keresztÁny Álet harc Ős menetelÁs. Ebben a kikapcsolÁdÁs, az erőfeszÁ-tÁs folyamatos Ős Állhatatos kell, hogy legyen. Folyamatos igyekezettel tarthatjuk fenn a győzelmet SÁjtÁn kÁ-sÁrtÁsei felett. A keresztÁny tisztessÁget ellenÁllhatatlan erővel kell keresni, Ős meg kell tartani eltÁkÁt, ÁllandÁ cÁllal... Mindenkinek ÁnmagÁt kell harcolni; senki sem harcolhatja meg a mi harcunkat. EgyÁnileg vagyunk felelősek a kÁzdelem kimenetelÁrt." [12]

Azonban Isten nem hagyott bennÁnk egyedÁl a kÁzdelemben. Krisztus Jézusban Ős rajta keresztÁl biztosÁ-totta

a győzelmet (1Kor 15:57). JÁ³l kibr³b³lt fegyvert adott, amellyel szemben³zhet³nk az ellens³ggel. P³l le³-rja a fegyverzetet, amely tartalmazza az igazlelk³s³g³ Á³v³ot, az igazs³g³ mellvas³it, a b³okess³g³ evang³lium³in³ak saruj³it, pajzs³it, az Á³dv³ss³g³ sisakj³it, a l³lek kardj³it és az Á³llhatatos k³ny³rg³st (Ef 6:13-18). Ilyen fegyverzettel v³teljesen a l³lek kifogyhatatlan erej³re t³maszkodva csak n³vekedhet³nk lelki b³tors³gban, és megnyerhetj³nk a harcot.

Á

7. Istent im³d³, bizony³gtev³ és rem³nyteljes Á³let

A kereszt³ny n³veked³és nem l³g³res t³rben t³rt³nik. Egyr³sz³t a megv³ltottak k³z³ss³g³ben zajlik, má³ bizony³gtev³sk³nt annak a k³z³ss³g³nek, amely megv³lt³sra szorul. Figyeld meg az apostoli k³z³ss³g³get! Hamarosan, J³zus menybemenetele ut³in, az öskereszt³nyek a Szentl³lek erej³vel, mind egy³nileg, mind pedig k³z³ss³g³ileg n³vekedtek az istentiszteletben, k³z³ss³g³ben, igetanulm³nyoz³jsban és a bizony³gtev³ésben (A 2:42-47; 5:41-42; 6:7). Egy³tt³s istentisztelet n³lk³l nem azonosulhatuk a k³z³ss³g³gel. Ebben a k³z³ss³g³ szem³lyes kapcsolatokban n³veks³nk, és Á³-gy Á³nk meg lelkileg.

Ez³rt tan³csolja az apostol: "É³ss³ Á³gyelj³nk egym³sra, a szeretetre és j³ cselekedetekre val³ felbuzdul³is v³g nem hagyv³in a magunk gy³lekez³et³, amik³ppen szok³suk n³melyeknek, hanem intv³on egym³st annyival ink³bb, mivel l³jt³tok, hogy ama nap k³zelget" (Zsid 10:24-25).

Min³l jobban n³veks³nk az Isten im³dat³ban, igetanulm³nyoz³jsban és k³z³ss³g³ben, ann³l ink³bb igyeksz³ szolgál³ni és bizony³g³got tenni. A kereszt³ny n³veked³és a szolgál³atban és a bizony³gtev³ésben val³ n³veked³ k³veteli meg (Mt 20:25-28). J³zus mondja: "É³Amik³nt engem k³ld³tt vala az Atya, Á³on is akk³ppen k³ldelek ti 20:21). A kereszt³ny Á³let soha sem az Á³ k³l³l forog, hanem mindig a má³soknak val³ szolgál³atban és bizony³gtev³ésben nyilván³ul meg.

M³jt³ 28. fejezet nagy misszi³parancsa felsz³l³-tja a kereszt³nyt, hogy legyen el³g Á³rett ahhoz, hogy elvigye a megbocs³it³is j³ h³-r³ot a k³l³l³te Á³lő vil³gnak, hogy mindenki megismerje Isten megmentő kegyelm³ot. A lelki Á³ kereszt³ny n³veked³és jele a mindv³gig n³vekvő bizony³gtev³ Á³let - Jeruzs³lemben, J³de³ban, Sam³ri³ban Á³ v³gső hat³rij³ig (ApCsel 1:8).

A jelenben im³d³juk Istent, itt alkotunk k³z³ss³g³get és tesz³nk bizony³g³got. A kereszt³ny sz³m³ra azonban az idő ugyanakkor előremutat a j³v³re. P³l mondja: "É³...c³legyenest igyekszem az Istennek a Krisztus J³zusban onn³ot fel³ val³ elh³-v³sa jutalm³ra" (Fil 3:12-14). Ugyanez az apostol mondja, hogy Á³jetek szent Á³letet, hogy "É³mind lelketek, n³testetek feddhetetlen³l őriztess³ meg a mi Urunk J³zus Krisztus elj³vetel³re" (1Thessz 5:23). Ez³rt a Krisztusban val³ n³veked³és egyben n³veked³és a v³irakoz³jsban, az elj³vendő orsz³g rem³ny³g³ben is. "É³Az al³zatos l³leknek az Isten h³za itt e f³ld³in a menny kapuja. A dics³ret Á³neke, az ima, Krisztus k³pviselőinek szavai, Isten kije tev³kenys³gei, hogy n³pet k³sz³-tsen a mennybe, a magasztosabb istentiszteletre, ahov³ semmi sem l³phet be, am bemozolhatn³ azt." [13]

Â

LÃ;bjegyzet

1.

Â

White, E. Gould: The Desire of Ages, p. 746, 749.

2.

Â

uo. p. 758.

3.

Â

uo. p. 687.

4.

Â

uo. p. 25.

5.

Â

uo. p. 172.

6.

Â

Bonhoeffer, Dietrich: *The Cost of Discipleship* (New York. The Macmillan Company, 1959), pp. 78-79.

7.

Â

uo. p. 47.

8.

Â

White, E. Gould: *The Desire of Ages*, p. 173.

9.

Â

uo. p. 503.

10.

Â

uo. p. 120.

11.

Â

White, E. Gould: Testemonies of the Church II., p. 313.

12.

Â

White, E. Gould: The Ministry of Healing, p. 453.

13.

Â

White, E. Gould: Testimonies V., p. 491.